

Kyndil-KÍF 30-30 (15-13):

Kollfirðingar mistu aftur

Ein partur av sálarfrøðini innan ítrótt snýr seg um hugtakið »at tora at vinna«. Við hesum verður meint við, at lið ella einstaklingar skulu duga at halda høvdið kalt, tá ein sigur er í nánd, soleiðis at tað vunna ikki verður tveitt burtur í evstu løtu.

Kanska skuldu kollfirðingar fingið sær okkurt skeið í júst hesum partinum av lærubókunum, tí tað tyk-ist í øllum førum, sum koll-firðingarnir slettis ikki duga at vinna.

Sunnudagin høvdu teir fyri aðru ferð á rað somikið gott tak á móstøðuni, at tá ein minuttur var eftir, mundi eingin ivast í, at sig-urin var vísur, men enn einaferð megnaðu teir

Javnur dystur

Dysturin móti Kyndli var annars ein av teimum, sum alla tíðina var spennandi. Mest sum alla tíðina var bert hitt eina málið á muni millum partarnar, og tó at Kyndil eitt lítið skifti kring steðgin royndi at toga seg frá, so var javnvágin skjótt funnin aftur.

Bronsan nærkast

Og tað er einki at siga til, um kollfiðringar onkurs-vegna kenna seg snýttar.

Og tað er eisini í tøkum tíma, at strandingar nú finna rætta spælið fram- aftur. Komandi dysturin er móti Neistanum, sum enn heldur fast um triðja pláss- ið, og gevur hesin fulla úrtøku, so stendur VÍF fyri framman í einum dysti, sum tykist kunna gerast ein av tveimum, ið avgera meistarahetið.

Tjaldursmenn mugu hinvegin framvegis smyrja seg við, at teir eru niðastir á talvuni. Liðið hevur til tíðir sýnt spæl, sum átti at givið eina væl hægri støðu, men tað tykist í fleiri førum, sum um orkan gongur und- an, soleiðis at stigini aloftast verða mist kortini.

Dysturin í tølum

móti H71 og Tjaldri er tí ikki óhugsandi, at KÍF fer at liggja væl fyri í bronsu- stríðnum, tá farast skal undir seinasta fjórðingin av kappingini.

Tað ger Kyndil sum so eisini. Og kanska meira týðningarmikið, so kunnu teir sjálvir gera av, hvussu støðan verður endan- endaspurtinum. Verður talan um sigur í komandi dystinum móti Tjaldri, er alt lagt upp til, at teir við einum sigri í grannauppgerðirni kunnu

leghgja seg á bronsuna, men tað krevur so eisini, at meira stabilitetur fæst inn í spælið.

Dysturin í tølum

Kyndil-KÍF 30-30 (15-13)

Dysturin í tølum

11(2), Sverri Justinussen 5(1), Zoran Sarcevic 2(1), Áki L. Hansen 1

Nr. 38 - 25. februar 2003

Ongan blanco-kekk og tó

Í broyttum uppskoti var undirtøka fyri uppskotinum frá nevndini, um at nevndarlimir kunnu fáa løn fyri arbeiði sítt, samtykt

Nevndin hjá Fótbólssam- bandinum hevði lagt upp- skot fram til samtyktar um samsýngin hjá nevndarlim- um. Ein grein í reglunum hjá FSF hevur sagt, at nevndarlimir ikki fáa løn fyri arbeiði sítt, men hetta vildi nevndin hava strikað.

Orsøkin varð søgd at vera, at nevndarlimirnir í fleiri førum høvdu beinleiðis út- reiðslur av skyldum sínum, og hetta hildu nevndarlimir- nir vera órættvíst, segði Dánjal Andreasen, sum vegna nevndina førði orðið í hesum spurninginum.

Eingin blanco-kekkur

Kyndil hevði leingi leiðsluna, men eftir eitt langt hál eydnað- ist kortini Stjórnumi at fáa annað stigið við sær heimaftur

Í roynd og veru vildi tal- an eisini verið um mest sum ein blanco-kekk, um greinin bara varð strikað, tí tá hevði nevndin sjálvt havt heimild at áseta samsýning sína, uttan at feløginu høvdu nakað at siga hesum viðvíkjandi.

Tað mundi eisini falla mongum fyri brósti, at slíkt uppskot varð lagt fram, nú roknskapurin annað árið á rað sýndi stórt hall, men FSF-formaðurin legði tó eina við, at hetta ikki vóru

nakað av sjálvsálitinum aft- ur, tá tær sunnudagin vitj- aðu hjá Kyndli. Kyndil hev- ur hinvegin eisini havt sínar trupulleikar, og sum krúnan á hesum gjørdi venjarin hjá liðnum í farnu viku at siga seg sjálvan úr starvinum.

Í steðginum var munurin komin upp á seks mál, og soleiðis skuldi ligið væl fyri hjá Kyndli at toga stigini heim, men Stjórnan vildi tað tó øðrvísi. Allan seinna hálvleik drógu teir eitt langt

dystin sínamillum.

Frá fyrsta briksli kom munurin millum liðini til sjóndar, tá VB við fullari ferð royndi at renna Tjaldur um koll. Við útgangsstöði í sterkastu verjuni í landi- um og so tveimum av bestu málskjúttunum staðfesti VB enn einaferð, at tær eru mest sum flúgvandi í løtuni.

Og Tjaldur kundi ikki gera annað enn at hyggja at, so hvørt sum munnurin øktist. VB sýndi ongan tíð tekin um at taka sær heilt av

løttum, og tó at gestirnir sluppu betri upp í part í seinna hálvleiki, so styttest ongan tíð ímillum part- arnar.

Kós móti gullinum

hál, og góðar fimm minuttir fyri leikklok vóru tær komnar upp á javnt.

Kyndil royndi at svara aftur, og tær lovaðu ongan tíð Stjórnumi framum, men hinvegin fingu tær heldur ikki togað seg leysar. Stjórnan svaraði hvørja ferð aftur, og endin var eis- ini, at tær fingu løn í form av einum einstøkum stigi.

Soleiðis er spenningurin um triðja plássið á stiga- talvuni framvegis intaktur.

Tað hevði hann sum so verið kortini, men enn er so eingin, sum hevur avger- andi fyrimun í tí stríðnum, og nú tykist StÍF eisini at koma aftanifrá í hesum.

Dysturin í tølum

um endurgjald fyri tann lønarmiss, sum oftani stendst av teimum uttan- landsferðum, sum nevndar- limir skulu taka lut í. T.v.s. fundir hjá fyrst og fremst FIFA og UEFA.

Hinvegin stendur bara orðað, at nevndarlimir fáa endurgjald fyri inntøku- miss, og so er spurningurin, hvat hetta merkir. Eitt nú kann hugast, at tá nevndar- fundur er eitt nú mikudag seinnapart, nøyðast fleiri nevndarlimir at fara út arbeiði í úrtið. Tá kunnu teir sambært lóginu fáa endurgjald frá FSF fyri hesar tímar eisini.

At døma eftir orðaskiftin- um, so er tó ikki stórvegis vandi fyri, at so er, men í ringasta føri kann hetta við- føra, at allir nevndarfundir so ella so kosta arbeiðstið, og so er spurningurin, um blanco-kekkurin ikki kortini er latin nevndini.

Smiljic 3, Marjun Tróndar- son 1, Heidi Maria Aksel- sen 1

Stjórnan: Danijela Ercevic 10 (3), Natasha Stamen- kovic 7, Jastrid Gullaksen 4, Bára S. Klakstein 3, Joan M. Joensen 2, Una Olsen 1

StÍF-Tjaldur 26-19 (13-10):

Trygt hjá StÍF

Strandingar tykjast nú vera um at fáa glið á spælið aftur, og sunnudagin varð talan um tryggan sigur á Tjaldri

talvuni, meðan Tjaldur hin- vegin er botnliðið, men sannleikin er ikki altíð so einfaldur. Og so slettis ikki tá talan er um grannaupp- gerðir.

Hetta varð millum annað prógvað, tá Tjaldur vitjaði í grundspælinum, og vunnu ein fullkomuliga óvæntað- an sigur á strandingum, men hesa ferð gjørdist so ikki talan um nakra endur- tøku.

Tað var nevnliga skjótt greitt, at strandingar helst fóru at gerast ov drúgvir. Mest sum alt fyri eitt løgdu teir sjógv ímillum partar-

nar, og so høvdu teir annars tamarhald á tí mesta av tí, sum gekk fyri seg. Einar tvær ferðir høvdu gestirnir hug at gerast heilt naskir, men hvørja ferð setti StÍF bara meira ferð á, og so gjørdist ikki meira.

Gullformurin nærkast

inum, sum liðið meistraði í grundspælinum, og sum legði lunnar undir verandi støðuna.

Og tað er eisini í tøkum tíma, at strandingar nú finna rætta spælið fram- aftur. Komandi dysturin er ímóti Neistanum, sum enn heldur fast um triðja pláss- ið, og gevur hesin fulla úrtøku, so stendur VÍF fyri framman í einum dysti, sum tykist kunna gerast ein av tveimum, ið avgera meistarahetið.

Tjaldursmenn mugu hinvegin framvegis smyrja seg við, at teir eru niðastir á

talvuni. Liðið hevur til tíðir sýnt spæl, sum átti at givið eina væl hægri støðu, men tað tykist í fleiri førum, sum um orkan gongur und- an, soleiðis at stigini aloftast verða mist kortini.

Dysturin í tølum

11(2), Sverri Justinussen 5(1), Zoran Sarcevic 2(1), Áki L. Hansen 1